

[Oluf Pedersen.]

ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil betale de 5 øre, det drejer sig om; det bliver jo et millionbeløb, og så mange millioner kan man da ikke give afkald på for at bevare det radikale venstre; det ville da være altfor dyrt. Når prisen kun faldt 1 øre, da tilskuddet blev givet, og vil stige 6 øre, når tilskuddet falder bort, har det vel nok været en dyr lovgivning, man indledede dengang; men det må vi vel få en forklaring på; det kan dog ikke være nødvendigt, at mælken skal stige 6 øre, fordi den ene øres tilskud falder bort. Det kan dog ikke være sådan, at mælkeprisen skal blive 5 øre højere, end den var i april 1952, når man får samme tilskud som dengang. Er det virkelig tænkeligt? Det vil jeg gerne have en forklaring på.

Hvis man i stedet for gik den vej, som jeg vil anbefale, nemlig at afskaffe hele tilskuddet, kunne man vel spare 44 mill. kr. på brødet og vel 48 mill. kr., eller hvor meget det nu bliver, på mælken, ialt 80—90 mill. kr., og så kunne man bruge hele dette beløb til skattenedsættelse. Og jeg vil gerne spørge: Hvorfor så ikke nedsætte de indirekte skatter hvorfor kun de direkte skatter, sådan som regeringen er inde på? Jeg ville foreslå, at man foruden at afskaffe hele tilskuddet både til mælk og til rugbrød også afskaffede tændstikskatten — der jo er en meget stor skat i forhold til, hvad tændstikkerne koster, det er vel en skat på 50 pct. eller mere —, at man afskaffede mineralvandsskatten, at man afskaffede skat på elektriske pærer, sikringer og radiolamper, at man afskaffede skatten på kaffesurrogater, at man afskaffede kaffetolden, som socialdemokraterne i gamle dage var stærkt modstandere af, og at man afskaffede tolden på metervarerne på tøjet. Vi har jo set, at efter at tekstilvarer er kommet på friliste, er tøjet faldet med 300 kr. pr. familie her i landet, og resultatet af dette prisfald er blevet, at forbruget af tekstiler er steget så meget, at vi har en større beskæftigelse af tekstilarbejdere her i landet, end vi havde før. Det er i og for sig naturligt, at det er gået sådan. Det er bare socialdemokrater og kommunister, som ikke kan forstå det, det kan de ikke gøre for; men venstre, konservative og radikale har dog visse muligheder for at forstå, at det går på den måde. Hvis vi så yderligere afskaffede sukkerskatten, sukkertolden og tobakstolden, ville man

kunne få de nødvendige midler til rådighed, så finansministeren ikke havde noget at klage over, og man ville da få en nedsættelse af disse varers pris, der var så stor, at den mere end modsvarede det, som brødet steg. Det vil sige, at husholdningsudgifterne blev mindre, end de er i dag; man ville undgå en stigning i prisniveauet, og man ville undgå et højere pristal.

Jeg vil foreslå, at man, når man nu skal drøfte dette forslag i udvalget, siger som så: det er rigtigt, hvad regeringen her er inde på, at vi skal nedad med disse tilskud; men lad os tage skridtet fuldtud, afskaffe dem helt og så bruge beløbet til nedsættelse af skatter. Man vil spare en masse af den administration, vi har nu. Så kan det naturligvis godt være, at vi vil møde det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der mødte forleden dag med sin betrængte lærer med 13 000 kr., som ønskede tilskuddet til nedsættelse af rugbrødsprisen opretholdt. Jeg kan nu ikke rigtig forstå, at man kan bruge en lærer, som er lønnet efter pristallet, på den måde, for han får jo refusion næste år, hvis det viser sig, at leveomkostningerne er steget. Og jeg forstår heller ikke, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen vil bruge netop vedkommende lærer. Når man læste artiklen i „Social-Demokraten“, så man, at det mandede ud i, at den stakkels lærer ikke mente, der kunne blive råd til at holde bil, når der ikke længere var tilskud til nedsættelse af rugbrødsprisen — sådan måtte det forstås. Når han blander de ting sammen, er han ikke betrængt. Den sociale foranstaltning af hensyn til læreren med 13 000 kr. synes jeg ikke man med nogen mening kan komme til tinget med. Er det virkelig noget sådant, socialdemokratiet tænker på, når det tænker på nødlidende og fattige her i landet? Det tror jeg er helt ved siden af.

Man skal ikke, når man drøfter tilskuddene, overse, at tilskuddene kun delvis kommer forbrugerne tilgode. Det var det, som blev sagt af det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, da vi fik det radikale forslag om de 6 øres nedsættelse. Det ærede medlem hr. Hans Hedtoft sagde: jeg tror ikke, mælkeprisen falder 6 øre. Og jeg sagde her i tinget i tilslutning til det ærede medlem hr. Hans Hedtoft på det tidspunkt: det tror jeg heller ikke. Og det viste sig, at vi fik ret. Men nu ligger det altså sådan, at når tilskuddet ophæves, stiger prisen alligevel med de 6 øre — det regner man med.